

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. М., 14.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – М. в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Костадин Живков

при участието на секретаря СИЛВИЯ Л. ГЕОРГИЕВА
в присъствието на прокурора А. Евг. И.
като разгледа докладваното от Костадин Живков Частно наказателно дело № 20221600200219 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 12 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, образувано въз основа на постъпила в Окръжен съд-М. молба от М. А. Д. и удостоверение по чл. 3 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки включващи лишаване от свобода /ЗПИИСАННЛСМВЛС /с превод на български език/, ведно с решение № 83/2019 г. година на Областен съд-Мадрид ,пети състав.

В открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура-М. предлага да се признае съдебния акт на съда в Испания и да се постанови изпълнение на наказанието лишаване от свобода в Република България, като се приложи разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Защитникът на осъденото лице - адв.Н. Г. - Адвокатска колегия - М. поддържа молбата за признаване и изпълнение на постановените от издаващата държава решения и осъществяване на трансфер на осъденото лице; излага доводи за приложение разпоредбата на чл.13, ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС;

Съдът, след като се запозна с Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на СЪВЕТА от 27.11.2008г за прилагане на принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода, за целта на тяхното изпълнение в

Европейския съюз, приложените към него съдебни актове , приема следното :

Българският гражданин М. А. Д. е роден на XXX г. в гр.М., ЕГН ***** ; същият е с постоянен и настоящ адрес с.Г., област М., ул. „Х.“ № **; към настоящия момент се намира в издаващата държава – Испания , където е започнал изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС компетентен да разгледа делото е Окръжен съд-М., предвид обстоятелството, че това е окръжният съд по местоживеене на осъденото лице.

Видно от писмените доказателства по делото, с влязъл в сила съдебен акт – решение № 83/2019 г. година на Областен съд-Мадрид ,пети състав , българският гражданин М. А. Д. е осъден за това,че е бил член на организирана група, която в края на 2014г. е вербувала А.М. с обещание за работа в Испания, за да я експлоатира сексуално и чрез заплахата я принудил да проституира от февруари до май 2015 г.,като междувременно извършвал продължително престъпление в сексуално насилие – престъпление трафик на хора по чл.177 от НК и продължително сексуално насилие по чл.178 и 179 НК . Наложеното наказание е общо двадесет години лишаване от свобода ,като за престъпленията трафик на хора с цел сексуална експлоатация, извършени в рамките на престъпна организация, в идеална съвкупност с две престъпления на принудителна проституция, без да са налице променящи наказателната отговорност обстоятелства, на наказанията, ЗА ВСЯКО ОТ ПОСОЧЕНИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ, ОТ ДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, пълно лишаване от права и специално лишаване от правото на упражняване на професия, занаят, производствена или търговска дейност по време на присъдата, на заплащане на съдебните разноски по делото, водено за тези престъпления и на заплащане на обезщетения на А.М. в размер на 60 000 евро и на Н.И. в размер на 20 000 евро, за нанесените морални щети. За престъплението по чл.178 и чл.179 НК е осъден на девет години лишаване от свобода и пълно лишаване от правоспособност за периода на присъдата.С оглед обстоятелството,че максималният срок на лишаването от свобода е 20 години, наказанието е редуцирано до този размер.С присъдата подсъдимия А. е мярка пробация за срок от пет години, която да бъде изпълнена след изтърпяване на наказанията лишаване от свобода.

С горепосоченото решение е приспаднат период на задържане на осъдения от 11.08.2016 г. до 15.01.2020 г. ; осъденото лице е започнало изтърпяването на наказанието и към 05.04.21 г. година е изтърпяло общо 1668 дни.

Съдът намира, че не са налице основания, които да обосноват отказ да се признае и изпълни съдебния акт на издаващата държава, съгласно чл. 15 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че са налице условията за признаване и изпълнение на посочения в удостоверението по член 3 ЗПИИСАННЛСМВЛС съдебни акт за налагане на наказание „лишаване от

свобода“.

Съдът следва да извърши проверка за необходимост от приспособяване на наказанието по реда, предвиден в чл.13 от закона. В тази насока, макар престъплението, за което е било наложено наказанието „лишаване от свобода“, чието признаване и изпълнение се иска, да не налага проверка за двойна наказуемост, съдът е длъжен да посочи неговата правна квалификация по българския НК, за да сравни предвиденото по същия с наложеното наказание. Съдът намира, че М. Д. е осъществил състава на престъпленията по чл.159а, ал.2 ,т.2 НК и по чл.152 ,ал.1 НК по българския Наказателен кодекс .

Съгласно разпоредбата на чл.159 а,ал.2,т.2 НК наказанието е лишаване от свобода от три до десет години.

Както бе изложено по-горе , испанският съд е постановил за тези деяния общо 20 години лишаване от свобода. С оглед на това е налице основание и необходимост от приспособяване на наказанието /чл.13 ,ал.1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС/ , предвид обстоятелството, че максималният срок за така извършеното престъпление от Д. е десет години лишаване от свобода.

На основание чл. 13, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС наложеното от съда на Кралство Испания наказание двадесет години лишаване от свобода следва да бъде намалено до максималния срок по българското наказателно законодателство, а именно – десет години „лишаване от свобода“.

За извършеното престъпление по чл.152,ал.1,т.2 НК е предвидено максимален размер на наказанието от осем години,поради което и наложеното наказание от девет години следва да бъде редуцирано до осем години лишаване от свобода .Предвид горното, на М.Д. следва да се определи общо наказание от 18 години лишаване от свобода, което осъденият да търпи при първоначален строг режим, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "а" от ЗИНЗС.

Съдът намира, че в случая не следва да намери приложение разпоредбата на чл.23 НК по следните съображения :

Българските съдилища нямат правомощие да прилагат материално-правните разпоредби за съвкупността по отношение на приети за изтърпяване наказания, наложени от съдилища на държави-членки на Европейския съюз, ако самите тези съдилища не са групирали наложените наказания по някакъв начин. Съобразно т.1 от решението по дело №С-554/14г. на Съда на ЕС (делото „О.“) и мотивите към него (§36), националният съд на изпълняващата държава е длъжен да зачете изцяло съдебното решение, което му е изпратено и да изпълни наказанието, наложено по присъдата на издаващата държава .Категорично в тази насока е и съображение 5 от Преамбюла на Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008г. (в отношенията между Кралство Испания и Република България то следва да замени КТОЛ след 05.12.2011г., независимо от липсата на закон, транспониращ разпоредбите на това Рамково решение в Република България преди

01.01.2020г.). В тази насока е и чл.8, т.2 от това Рамково решение, както и решението на Съда на ЕС по дело C-554/14 „О.” - §36, §46 и §61 от мотивите на това решение, установяващи задължението за българския съд да прилага нормите на Рамковото решение, независимо от липсата на транспонирането му, при спазване на принципа за съответстващото тълкуване на българското право и при зачитане на основополагащия принцип на сътрудничество между съдебните власти на държавите-членки на ЕС – принципа на взаимно признаване на чуждестранните съдебни решения въз основа на особеното взаимно доверие в правните системи на другите държави - членки, който е „крайъгълен камък на правното сътрудничество в съюза по наказателно правни въпроси” - чл.82, §1 от ДФЕС вр. съображение 1 от Рамково решение 2008/909/ПВР. Такова е и изричното задължение на всеки български съд, съобразно т.2 от Решението по делото „О.” (C-554/14). По силата на това решение по дело №C-554/14г. на Съда на ЕС (делото „О.”), българският съд няма правомощия да променя или модифицира наказанията, наложени от испанските съдилища, респ. няма възможност за тези наказания да прилага материалноправните норми относно съвкупността, предвидени в българското законодателство и да променя начина на изтърпяване или размера на наложените наказания по никакъв начин./ РЕШЕНИЕ № 50/ 23.02.2022 г. по гр.дело № 20221000600102 /2022 на САС, Решение №3 от 10.2.2020 по нак. дело №1203/1203 на 2-ро нак. Отделение ВКС/

В случая молбата за адаптиране е подадена лично от М.Д., поради което и съдът намира, че е налице необходимото съгласие.

Що се отнася до останалите наложени наказания с присъдата на испанския съд / глоба и лишаване от права/ съдът намира, че не следва в настоящото съдебно производство да се коментира въпросът за признаване изпълнението на акта в тази му част, тъй като такова искане не е направено, видно от молбата на осъдения, освен това ЗПИИСАННЛСМВЛС този закон урежда условията и реда за признаване и изпълнение на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода, постановени в друга държава членка.

На основание чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС следва да се приспадне изтърпяната част от наказанието до фактическото предаване на М. А. Д. от Испания в Република България за изпълнение на съдебното решение.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 12, ал. 8 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът

РЕШИ:

Признава и приема за изпълнение в Република България влязло в съдебно решение № 83/2019 г. година на Областен съд-Мадрид, пети състав, с което на българския гражданин М. А. Д., ЕГН ***** с постоянен и

настоящ адрес с.Г., област М., ул. „Х. “ № ** за извършени престъпление трафик на хора по чл.177 от НК на Испания и продължително сексуално насилие по чл.178 и 179 НК на Испания , наказуеми по чл.159а, ал.2 ,т.2 НК и по чл.152 ,ал.1 НК по българския Наказателен кодекс ,с което е наложено наказание двадесет години „лишаване от свобода“ .

На основание [чл. 13, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС](#) намалява размера на наложеното на осъдения М. А. Д. , ЕГН ***** на **ОСЕМНАДЕСЕТ години „лишаване от свобода“**, което, на основание [чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗИНЗС](#), да изтърпи при пърночален „строг режим“.

На основание чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС приспада изтърпяната част от наказанието до фактическото предаване на М. А. Д. , ЕГН ***** от Кралство Испания в Република България за изпълнение на съдебното решение.

Препис от решението да се изпрати на осъденото лице.

След влизането на съдебния акт в сила незабавно да се изпратят преписи на компетентния орган на издаващата държава, на Върховна касационна прокуратура, на Окръжна прокуратура-М. и на Министерство на правосъдието.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд-София в 14-дневен срок от днес /13.09.2023 година/.

Съдия при Окръжен съд – М.: _____